

I	-	38	37	-	7	82
II	33	8	-	-	1	42
III	14	5	3	3	1	26

Найцікавішим туристичним об'єктом Луцька є архітектурно-історичний заповідник "Старе місто". На його території знаходиться замок Любарта.

Святогорський монастир у с.Зимне Володимир-Волинського району є одним із небагатьох добре збережених споруд оборонного комплексу, побудованих одразу після прийняття християнства. У Берестечку зберігся монастирський комплекс з костелом 1765 р. На околиці Жидичина збереглися залишки городища X-XIII ст. В с. Рокині створено народний музей історії сільського господарства Волині, у с. Колодачне - Музей-садиба Лесі Українки.

Отже, у Волинській області є значна кількість цікавих пізнавальних об'єктів історії, культури, мистецтва. Більшість з них є екскурсійними і включені у туристичні маршрути.

Література:

1. Геренчук К.І. Природа Волинської області. _Львів: Каменяр, 1975.с.26-124.
2. Павлов В.І., Черчик Л.М. Рекреаційний комплекс Волині: Теорія, практика, перспективи: Луцьк: Надстир'я. 1998. -124с.

ДЕРЖАВНЕ УПРАВЛІННЯ ГАЛУЗЗЮ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ І СПОРТУ

Василь Франчук, Лілія Бедрій-Ферцак

*Львівський державний університет внутрішніх справ
Львівський державний університет фізичної культури*

Постановка проблеми. Формування нової концепції державного управління у галузі фізичної культури і спорту вимагає наукового обґрунтування й удосконалення механізмів державного управління відповідно до суспільних потреб, міжнародних норм і стандартів. Механізми державного управління є визначальними детермінантами діяльності системи соціального захисту населення, тобто вони відображають окремі рівні, функції й структури системи

є об'єктом змін, спрямованих на вдосконалення управління галуззю фізичної культури і спорту.

Економічні реформи, які проводяться в Україні і перехід до ринкових відносин принципово змінюють правову і економічну основу функціонування галузі фізичної культури і спорту як на державному, так і на місцевому рівні.

У сучасних умовах обставини управлінської діяльності у галузі фізичної культури і спорту ускладнились. Необхідною виявилась тотальна перебудова організаційної і методичної роботи у фізкультурно-спортивних державних і громадських організаціях (І.І.Переверзин, 2004).

Різні аспекти державного регулювання галузі фізичної культури і спорту досліджували у наукових статтях та монографіях українські автори (Н.А.Верзіліна, М.В. Дутчак, О.М. Жданова, В.І. Мудрик, В.В.Приходько, І.І. Приходько). Проте, незважаючи на широкий спектр досліджень із згаданої проблеми, недостатньо вивчені теоретичні і практичні умови та особливості функціонування системи фізичної культури і спорту, і управління нею на рівні міста в контексті соціально-економічних реалій українського сьогодення.

Результати дослідження. Вищезазначене дає підстави стверджувати, що в специфічних умовах сьогодення особливої актуальності набуває теоретичне осмислення складних процесів управління галуззю фізичної культури і спорту в Україні є однією з мало досліджених проблем державного управління. Успішному розв'язанню згаданої проблеми сприятиме наукове обґрунтування моделі сучасного державного управління фізичною культурою і спортом в умовах ринкового господарювання.

Сьогодні в Україні діє Державна програма розвитку фізичної культури і спорту на 2007-2011 рр.. Мета Програми полягає у створенні умов для розвитку фізичної культури і спорту, зокрема удосконалення відповідного організаційного та нормативно-правового механізму.

Основними завданнями Програми є:

- проведення фізкультурно-оздоровчої та спортивно-масової роботи в усіх навчальних закладах, за місцем проживання, роботи і у місцях масового відпочинку громадян, а також фізкультурно-оздоровчої та реабілітаційної роботи серед інвалідів;

- забезпечення розвитку олімпійських, паралімпійських, дефолімпійських та неолімпійських видів спорту шляхом підтримки

дитячого, дитячо-юнацького, резервного спорту, спорту вищих досягнень, спорту інвалідів і спорту ветеранів;

- підвищення рівня нормативно-правового, кадрового, матеріально-технічного, фінансового, науково-методичного, медичного, інформаційного забезпечення;

- участь у міжнародній діяльності.

Фінансування Програми здійснюється за рахунок коштів, які щороку передбачаються у державному бюджеті для виконання програм і заходів з розвитку фізичної культури і спорту, а також інших джерел.

Програма виконується двома етапами:

- перший (2007—2008 роки) — розробка та прийняття нормативно-правових актів з питань розвитку фізичної культури і спорту, а також відповідних регіональних програм;

- другий (2009—2011 роки) — здійснення заходів, визначених Програмою та їх коригування.

Організація виконання Програми покладається на Міністерство України у справах сім'ї молоді та спорту.

З метою забезпечення моніторингу і оцінки ходу виконання Програми утворюється координаційна рада, яка формується з представників органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, Національного олімпійського комітету, Національного комітету спорту інвалідів, Спортивного комітету, фізкультурно-спортивних товариств та інших громадських організацій фізкультурно-спортивної спрямованості, провідних фахівців сфери фізичної культури і спорту, видатних спортсменів та тренерів.

Таким чином, вивчення та подальше обґрунтування моделі сучасного державного управління галуззю фізичної культури і спорту на умовах партнерства між суспільством і державою в ринкових умовах є доцільним та актуальним для подальшого вдосконалення державної політики. Її стратегія повинна базуватися на концепції, розробка якої повинна враховувати вимоги, пов'язані з реформуванням економічної системи держави та її регіонів, розвитку ринкових відносин.

Література:

1. Закон України «Про фізичну культуру і спорт»
2. Національна доктрина розвитку фізичної культури і спорту. — К.: Деркомспорт України, 2004.

3. Постанова Кабінету міністрів України «Про затвердження Державної програми розвитку фізичної культури і спорту на 2007—2011 роки».

АНАЛІЗ РЕКРЕАЦІЙНО-КУЛЬТОВИХ ЗАСОБІВ ДАВНЬОГО ЄГИПТУ

Олена Твердохліб, Наталія Кузьменко
Національний технічний університет України
“Київський політехнічний інститут”

Психосоматичні культові практики давнини йога, цигун, бойові мистецтва збагатили скарбницю сучасних засобів рекреації. Рекреаційно-культові засоби Давнього Єгипту залишилися поза увагою фахівців вітчизняної галузі фізичної культури [1]. Однак, хоча деякі їх аспекти побіжно висвітлені в напрацюваннях історичних, релігійно-філософських (Геродот, Плутарх), історії фізичної культури.

Мета дослідження – вивчення рекреаційно-культових заходів Давнього Єгипту.

Завдання дослідження вирішувалися методами візуального та логіко-теоретичного аналізів писемних джерел та антропоморфних культових зображень Давнього Єгипту, представлених в експозиціях музеїв світу і наукових виданнях.

З аналізу інформаційних джерел слідує, що у Давньому Єгипті мали місце різні рекреаційні заходи. Календарні рекреаційні заходи, пов'язані з землеробськими культурами проводили у дати, визначені релігійним і світським календарями, які співпадали раз у 1461 рік (цикл Сотіс) [2], найбільше в сезон припинення сільгоспробіт *ахет* [4]. За релігійним календарем рік починався в день підйому Сиріуса зі сходом сонця через 5 - 7 днів після літнього сонцестояння, складався з 36 *деканів* по 10 днів, разом 360, початок нового року постійно зміщався. За цивільним- рік мав 12 місяців по 3 *декани* та 5 додаткових днів, коли народжувались боги Осіріс, Ізіда, Сет, Нефтіда, Гор, разом 365, чверть доби, яка губилася, компенсувалася додатковою добою раз у чотири роки [2].

У перший день нового року на усій території Давнього Єгипту святкували свято богині Сойдет: усі обмінювалися дарунками з побажаннями щастя і здоров'я, в храмі Упуата слуги дому підносили дарунки хазяїну, якими жерці здійснювали ритуал жертвоприношення. У перший додатковий день щорічно святкували